

Vaaleanpunainen manifesti

Pinkki väri taiteessani

Tiivistelmä

Tekijä(t) Vera Haanpää	Julkaisun laji Opinnäytetyö, AMK	Valmistumisaika 2023
	Sivumäärä 33	
Työn nimi Vaaleanpunainen manifesti Pinkki väri taiteessani		
Tutkinto ja koulutusala Kuvataiteilija (AMK), kuvataiteen koulutus		
Tiivistelmä Opinnäytetyössä käsiteltiin suhdetta pinkkiin ja vaaleanpunaiseen väriin oman kokemuksen ja taiteellisen työskentelyn kautta. Kirjallisessa osiossa pohdittiin näiden värien osaa historiassa ja nyky-yhteiskunnassa analyysin ja omien havaintojen pohjalta. Aihetta käsiteltiin värihistorian kautta sekä sukupuolisidonnaisuuden ja tyttöyden kautta. Kirjallisessa osassa pohdittiin myös omia kokemuksia pinkin ja vaaleanpunaisen värin kanssa taiteellisessa työskentelyssä sekä omassa elämässä. Taiteellinen osio koostuu neljästä maalauksesta ja piirustuksista luonnoskirjassa. Maalaukset on maalattu akryylilla kankaalle ja luonnoskirjan piirustukset on tehty öljypastelleilla. Kaikki teokset ovat abstrakteja. Teoksien tavoitteena on herättää katsojassa ajatuksia ja muistoja liittyen aiheeseen ja töiden nimiin.		
Asiasanat pinkki, tyttöys, sukupuoli, nykytaide		

Abstract

Author(s) Vera Haanpää	Type of Publication Thesis, UAS	Published 2023
	Number of Pages 33	
Title of Publication The Pink Manifesto The colour pink in my art		
Degree, Field of Study Bachelor of fine arts		
<p>Abstract</p> <p>The thesis explores the relationship about the colour pink through the artist`s own experiences and artistic work.</p> <p>In the written part, I consider the role of these colours in history and in contemporary society based on an analysis and my own observations. The topic is viewed through the history of the colour pink, gender and girlhood. In the written part I also reflect on my own experiences with the colour pink in my life and artistic work.</p> <p>The artistic part consists of four paintings and drawings on my sketchbook. The paintings are made using acrylic paint on canvas and the drawings are made using oil pastels. All works are abstract. The works aim to evoke thoughts and memories in the viewer related to the subject and the names of the works.</p>		
<p>Keywords</p> <p>pink, girlhood, gender, contemporary art</p>		

Sisällys

1	Johdanto.....	1
2	Vaaleanpunaisesta pinkkiin -väri osana yhteiskuntaa.....	2
2.1	Värihistoriaa.....	2
2.2	Suloinen vaaleanpunainen.....	2
2.3	Tyttöjen väri.....	4
2.4	Feministinen taide.....	7
2.5	Pinkki vero.....	7
2.6	Pinkki väri murroksessa.....	8
3	Pinkki väri kuvataiteessa, taiteellisen työn innoittajat.....	10
3.1	Raili Tang.....	10
3.2	Katja Tukiainen.....	11
3.3	Jussi Goman.....	13
4	Taiteellinen työskentely.....	15
4.1	Työskentelyn lähtökohdat.....	15
4.2	Pinkin värin symboliikka teoksissasi.....	16
4.3	Työn tekotapa.....	17
4.3.1	Miksi juuri akryylivärit.....	19
4.3.2	Ilmaisun siirtäminen maalaukseen.....	20
4.4	Työskentelyprosessi.....	21
4.5	Ripustus Imatran taidemuseolla.....	29
5	Yhteenveto ja pohdinta.....	33
	Lähteet.....	34

1 Johdanto

Kun aloin miettimään opinnäytetyöni aihetta, minulle oli heti selvää, että se liittyisi väreihin. ”Pinkki väri taiteessani” – lause puhutteli minua eniten, koska olen huomannut käyttäväni pinkkiä usein teoksissani. Opinnäytetyössäni halusin käsitellä pinkkiin ja vaaleanpunaiseen väriin liitettyjä ajatuksia ja teemoja: näihin väreihin suhtaudutaan välillä vähätellen sekä hieman turhana. Opinnäytetyössäni käsittelen omaa suhdettani pinkkiin sekä vaaleanpunaiseen väriin. Suhteeni näihin väreihin muodostuu oman taiteellisen työskentelyni kautta sekä havainnoistani liittyen tyttöyteen, yhteiskuntaan ja taidehistoriaan. Miten se on vaikuttanut jo alkuaan keskiajalla ja sieltä yhä tänne asti. Pohdin siis pinkin värin vaikutusta historiassa, nykyajassa ja myös hieman tulevaisuudessa sekä tähän väriin liittyvää latautuneisuutta: sukupuolikysymykset, arvot, ennakkoluulot ja mielleyhtymät.

Opinnäytetyöni koostuu neljästä maalauksesta ja luonnoskirjastani. Kaikki maalaukset on maalattu akryyliväreillä kankaalle. Tein taiteellisen työn aikana piirroksia luonnoskirjaani, käyttäen öljypastelleja. Luonnoskirjasta muodostui tärkeä osa opinnäytetyötäni, sillä sen avulla kehitin omaa ilmaisuani ja tutkin piirroksieni rajallisuutta ja rajattomuutta. Kirjan sivuja selaamalla voidaan nähdä taiteellisen produktion kulku. Maalauksissa luon pinkin ja vaaleanpunaisen maailman perustuen omille ajatuksilleni ja pohdinnoilleni. Abstraktit teokset jättävät kuitenkin mahdollisuuden monitulkinnaisuudelle. Teoksien tavoitteena on herättää katsojassa ajatuksia ja muistoja liittyen aiheeseen ja töiden nimiin.

2 Vaaleanpunaisesta pinkkiin -väri osana yhteiskuntaa

2.1 Värihistoriaa

Jotta voidaan tarkastella pinkkiä, täytyy ensin sukeltaa punaisen värin historiaan, sillä pinkki on haalistunut punainen. Punainen on aina ollut haluttu, mutta vaikea väri. Se on voimakas väri, jota monet taiteilijat ovat halunneet käyttää, kuitenkin tiedostaen, että se haalistuu nopeasti, koska se ei kestä auringonvaloa. Punainen väri on ollut arvokas, ja siksi sitä on nähty esimerkiksi kuninkaiden ja kardinaalien vaatteissa, jumalattarien huulilla sekä suurten taiteilijoiden kankailla. Sen lisäksi se on symboloinut valtaa, rakkautta, kuolemaa sekä myrskyisiä tunteita. (Finlay 2002, 177— 179.)

Yksi yleisimmistä punaisen sävyistä on karmiini, toiselta nimeltään kokenilli. Sitä valmistetaan kokenilli-kilpikuoriaisista. Väriä saadaan niiden kuivatuista kuorista. Kerääminen on intensiivistä, ja vuosisatojen ajan kokenilli oli inkojen ja asteekkien aarre. Heidän kulttuurissaan naiset käyttivät kokenillia ehostuksessa ja ruukuntekijät koristelussa. Sitten aarre siirtyi espanjalaisille, jotka vartioivat satoa intensiivisesti. Kokenilli oli espanjalaisille monopoli. Vähitellen kokenillia lähdettiin tuomaan laajemmin Eurooppaan sekä Aasiaan. Ajan saatossa kokenillin tuotanto romahti, kun vuonna 1859 markkinoille tuotiin synteettiset värit. Muotimaailma reagoi nopeasti, ja Euroopan aateliset halusivat heti vaatteensa värjättäväksi uudella punaisella. (Finlay 2002, 177—219 .)

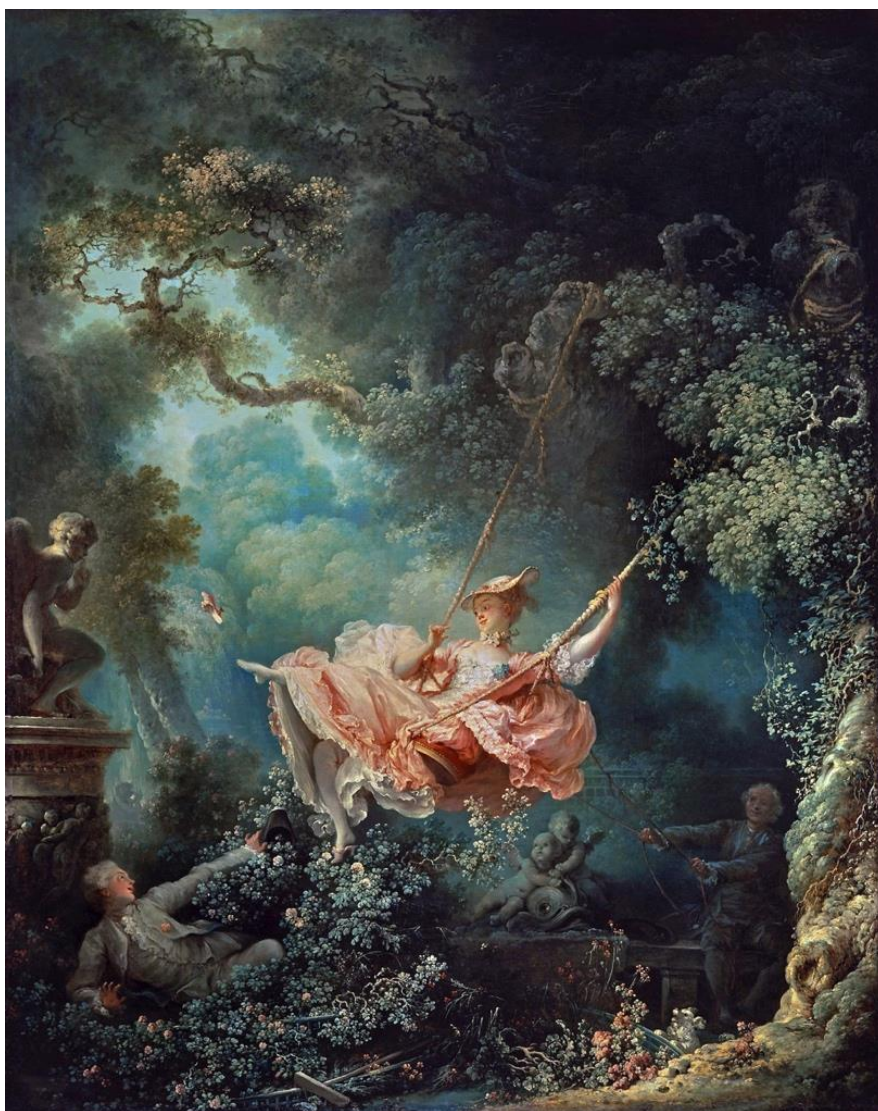
Myös englanninkielinen sana *pink* eli vaaleanpunainen on tuore, sillä se ilmestyi ensi kerran Oxfordin englannin sanakirjassa 1700-luvun lopussa. Siellä sen kerrottiin kuvaavan vaaleita punaisia. (St Clair 2016, 115.) On huomioitava, että suomen kielessä englannin kielen sana *pink* kääntyy sekä pinkiksi että vaaleanpunaiseksi. Vaaleanpunaista on käytetty perinteisessä maalaustaiteessa enemmän, kun taas kirkas pinkki oli yleinen muun muassa pop-taiteessa.

2.2 Suloinen vaaleanpunainen

Kun punaista pidetään vallan ja voiman värinä, vaaleanpunaista taas vaaleana ja lempeänä, mutta myös flirttailevana värinä. Se yhdistetään usein kauneuteen, haaveisiin, satuihin, kiltteyteen sekä söpöyteen, mutta myös seksikkyyteen, nuorekkuuteen, epäaitouteen ja häpeään. Helposti voisi ajatella, että vaaleanpunainen olisi vain väri muiden joukossa, mutta oikeasti, se on hyvin latautunut.

Rokokoo- taidesuuntaus syntyi Ranskassa 1700-luvulla. Se pyrki pois tummista väreistä, kohti vaaleita pastellisävyjä, kuten vaaleanpunaista. Rokokoon ominaispiirteitä olivat koristeellisuus, oikullisuus, leikkisyys, elämänilo, kevytmielisyys, intiimisyys, sirous, sulous

ja miellyttämisen halu (Jyväskylän Yliopisto Koppa). Nämä ominaispiirteet näkyvät parhaiten taiteilija Jean-Honoré Fragonardin maalauksessa nimeltä *The Swing* (Kuva 1). Maalauksessa kepeästi ja leikkisästi keinuva nuori nainen huomaa, että hän on paljastanut yksityiset alueensa helmansa alta. Myös maassa ruusupensaan takana makoileva nuorukainen on huomannut saman. Mies näkee tilaisuutensa, ja hän yrittää kurkottaa naisen hameenhelmaa. Naisen iloisuus ja vaaleanpunaista väriä pursuava leninki viittaavat hänen puhtoisuuteensa ja suloisuuteensa. Reaktio saa neidon punastumaan, ja hän heittää vasemman jalan kenkensä. Heitetyn kengän on ajateltu olevan merkki seksuaaliseen antautumiseen. Toinen seksuaalisuuteen liitetty merkki on puna naisen kasvoilla. Sen on ajateltu olevan merkki miehille eroottissävyisissä tilanteissa ja viittaus siihen, että heidän iskuryityksensä ovat saavuttaneet tietyn vaikutuksen. (Schawelka 2006, 47.) Fragonard kuvasi keinuvan naisen ja muut maalaustensa naishahmot yksilöinä, jotka hallitsivat täysin oman viehätysvoimansa, vaikka olivatkin kaukana feministisistä esikuvista.

Kuva 1. Jean-Honoré Fragonard, *The Swing*, 1767 (Fragonard 1767)

2.3 Tyttöjen väri

Punaista ja sinistä väriä on käytetty usein esimerkkeinä, kun puhutaan niin kutsutuista tyttöjen ja poikien väreistä. 1940- ja 1950-luvuilla, juuri toisen maailmansodan jälkeen, alkoi sininen kääntyä taas poikien väriksi ja vaaleanpunainen tyttöjen väriksi. Perinteiset sukupuolistereotyytiat nousivat uuteen arvoon, samoin amerikkalaisen kotirouvan ihailu. 1960- ja 1970-luvuilla tyttöjen ja poikien värit hiipuivat ja unisex-vaatteet ottivat tilaa trendien keskellä. Asujen värimaailmassa suosittiin murrettuja ruskean ja vihreän sävyjä. 1990-luvulta alkaen sukupuolisidonnaiset vaatteet nousivat taas pinnalle. Sininen ja vaaleansininen olivat taas poikien värejä ja punainen, vaaleanpunainen sekä pinkki tyttöjen värejä. (Forsström 2022.)

Taas aiemmin historiassa kunniallinen nainen ei olisi missään nimessä voinut käyttää punaista. Kristinuskon perinteen seurauksena punaiset hiukset olivat huonossa maineessa, ja ne symboloivat syntiä ja pahuutta. Sillä Jeesuksen pettäjä, Juudas Iskariot, kuvattiin usein punahiuksisena. (Forsström 2022.) Punaista väriä pystyivät siis käyttämään vain miehet. Sinisen värin ajateltiin taas olevan feminiinisempi, sillä sininen oli ollut keskiajalta lähtien Neitsyt Marian viitan väri kirkkotaiteessa. Sininen oli taivaan ja uskon väri. Se edusti puhtoisuutta ja viattomuutta, juuri sitä mitä Neitsyt Maria oli. Taas vaaleanpunainen on kirjaimellisesti haalea punainen, ja punainen oli siihen aikaan vallan väri ja kuvasi maskuliinisuutta (St Clair 2016, 115). On kiinnostavaa, miten eri tavalla punainen väri näkyi naisten ja miesten päällä. Ainoastaan miehillä näkyi tummia punaisia vaatteita, kun taas naisten pukeutumisessa ainoana vaihtoehtona oli vaaleanpunainen. Naisten yllä nähtävä vaaleanpunainen oli kuin suoraan posliiniastiaston värikartasta: hento ja hillitty. Kuvissa 2 ja 3 näkyvät nämä edellä mainitut punaisen ja sinisen merkitykset vaatetuksessa.

Kun punaista väriä alettiin nähdä naisten yllä, se sai uusia vivahteita. Samaan aikaan kun punainen väri nähtiin rohkeana ja itsevarmana, se liitettiin myös eroottisuuteen. Punaiseen liitetään nykyään kuitenkin niin monia merkityksiä, että se ei ole enää sukupuolisidonnainen väri, toisin kuin vaaleanpunaiseen, johon liitetään yhä tyttöys ja herkkyyys.

Kuva 2. Jacques-Louis David, The Oath of the Horatii, 1784 (David 1784)

Kuva 3. Sandro Botticelli, The Virgin and Child (The Madonna of the Book), 1480 (Botticelli 1480)

2.4 Feministinen taide

Pinkki värinä tuo minulle mieleen seuraavia sanoja; kirkas, häpeilemätön, shokeeraava, asenteellinen, huomiota herättävä ja rohkea. 80-luvulla kirkkaat neonvärit alkoivat valtaamaan kuvastojen kansia, ja niistä tuli aikansa trendivärejä. Esimerkiksi juuri neonpinkki, -keltainen ja -oranssi olivat suosittuja värejä.

Kirkas pinkki on muodostunut myös vahvaksi tunnusväriksi feminismille. Se käyttää sen oletusarvoa hyväkseen. Feministisessä taiteessa yksi tunnetuimmista oli Guerilla Girls, joka oli anonyymi feministinen naistaiteilijoidenryhmä. Ryhmä perustettiin vuonna 1985 ja se oli omistautunut taistelemaan seksismiä ja rasismia vastaan taidemaailmassa (Tate). Vuonna 1989 feministinen ryhmä Guerrilla Girls teki tutkimusartikkelin alastonkuvista, jotka olivat esillä eräässä New Yorkin suurimmista museoista. He kävelivät läpi Metropolitan taidemuseon ja laskivat teosten määrät. Museon kotisivuilla sanotaan, että se esittelee yli 5000 vuoden ajalta taidetta eri puolilta maailmaa kaikkien koettavaksi ja nautittavaksi (The Met). Tulokset kuohuttivat. Samaan aikaan kun 85 % MET:in alastonkuvista oli naisia, vain 5 % tekijöistä oli naisia. Taideteos näkyy Kuvassa 4.

Kuva 4. Guerrilla Girls, Do Women Have to Be Naked to Get Into the Met. Museum?, 1989 (Guerrilla Girls 1989)

2.5 Pinkki vero

Pinkkiin väriin liittyy myös ilmiö *pink tax* eli suomeksi pinkki vero. Jo 2010-luvulla huomattiin, että niin sanotut naisten tuotteet maksoivat säännöllisesti enemmän kuin niin sanotut miesten tuotteet, vaikka tuotteet ovat keskenään käytännössä identtisiä. Pinkki vero ei siis ole nimensä mukaisesti vero, vaan lisä, joka on lisätty naisille suunnattuihin tuotteisiin. Vuonna 2014 marraskuussa, Ranskan naisten oikeuksista vastaava ulkoministeri, Pascale Boistard, vaati tietää, onko vaaleanpunainen niin sanottu ylellisyysväri. Monoprix on iso

ranskalainen kauppaketju, jolla on noin 800 myymälää Ranskassa (Snoeck 2020). Huomattiin, että Monoprix myi naisille suunnattuja vaaleanpunaisia viiden kappaleen varsiteräpakkauksia hintaan 1,80 €, vaikka miehille suunnattuja sinisiä varsiteriä sai kaksinkertaisen määrän hintaan 1,72 €. (St Clair 2016, 117.)

Nykyään maailmalla on jo tehty toimia pinkki vero -ilmiötä vastaan. Esimerkkinä mainittakoon ruotsalainen Estrid-yritys. Estrid myy muun muassa varsiteriä. Estrid kertoo nettisivuillaan, että he ovat sitoutuneet toimimaan sukupuolisyrvivää hinnoittelua vastaan tarjoamalla varsiteriä kaikille reiluun hintaan (Estrid). Vuoden 2019 tammikuussa Euroopan parlamentti hyväksyi sukupuolten tasa-arvoon ja EU:n veropolitiikkaan liittyvän päätöslauselman, jossa he kehottivat jäsenmaitaan poistamaan kokonaan niin kutsutun tamponiveron (Sirén 2019). Tamponiverolla tarkoitetaan sitä, että kuukautistutteen arvonlisäverotus on hyvin korkea. Esimerkiksi Suomessa kuukautistutteen veroprosentti on 24%, kun esimerkiksi apteekkituotteilla veroprosentti on vain 10% (Lahtinen 2023).

2.6 Pinkki väri murroksessa

Pinkki sekä vaaleanpunainen näkyvät tänäkin päivänä merkittävänä tunnusvärinä syövän vastaisessa taistelussa Roosa nauha -liikkeessä, joka sai alkunsa jo 1990-luvun alussa. Sen symboliksi tuli vaaleanpunainen silkkinauha (Syöpäsäätiön Roosa nauha). Roosa -nauhalla kerätään rahaa syöpätutkimukseen, erityisesti rintasyövän tutkimiseen. Juuri 1990-luvulla vaaleanpunaisesta tuli voimaannuttava *"girl power"* -väri. Vaaleanpunaiseen ei liitetty enää tyttöjen heikkous sekä passiivinen feminiinisyys, vaan voima. (Forsström 2022.) Vuosituhannen vaihteessa pinkki näkyi eniten muodissa. Muotimerkki Juicy Couturen veluuri asut saavuttivat suuren suosion, ja niitä nähtiinkin aikansa ikoneilla kuten esimerkiksi Paris Hiltonilla. Pinkkiä nähtiin myös hyvin paljon elokuvassa Blondin kosto, joka ilmestyi vuonna 2001. Elokuvan päähenkilö, Elle Woods, piti yllään vain pinkkejä asukokonaisuuksia. Eniten kuitenkin pinkin värin laajenemiseen on vaikuttanut ikoninen Barbie-nukke. Klassiset Barbien vaatteet olivat aina vaaleanpunaisia tai pinkkejä. Sen enempää Barbie-nuken historiaan syventymättä, se on tavallisin niin sanottu tyttöjen lelu. Plan International Suomen tekemän tutkimuksen mukaan lapsille ostetuissa leluissa sukupuoli stereotypiat näkyvät edelleen. Heidän tekemänsä tutkimuksen perusteella Plan suunnitteli tyttöjen ja poikien mediaanilelut. Tyttöjen keskuudessa suosituimpia leluja olivat esimerkiksi nuket ja satukirjat. Poikien keskuudessa suosituimpia leluja olivat esimerkiksi taas autot ja tietokirjat. Tutkimuksen mukaan tyttöjen lahjoissa suosituin väri oli pinkki ja pojilla sininen. (Plan International Suomi 2018.)

Nyky-yhteiskunnassa mennään yhä lähemmäksi sitä, että ei olisi enää sukupuolisidonnaisia värejä eli poikien ja tyttöjen värejä. Yhteiskunta on myös tiedostanut, että sukupuolia on

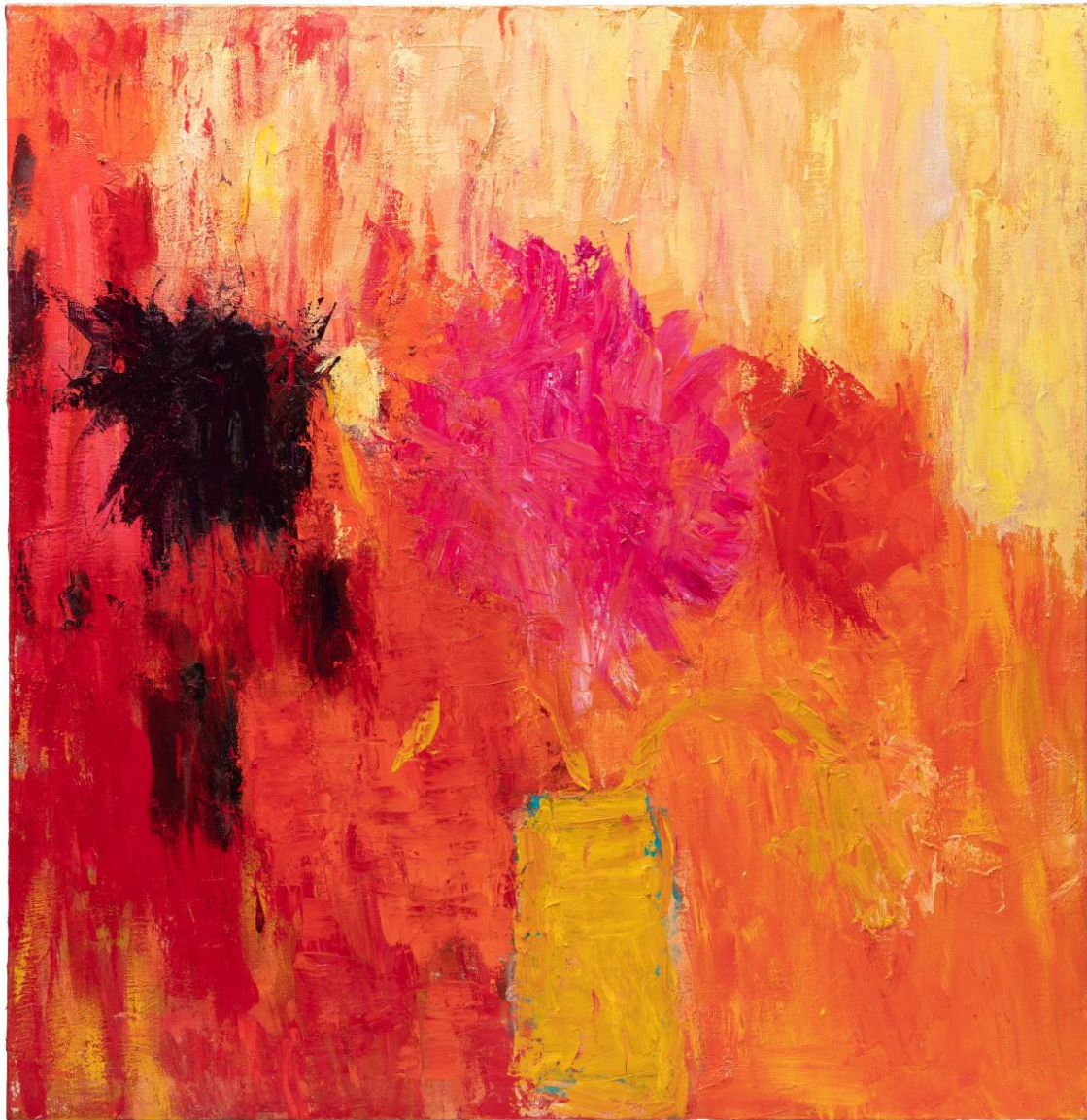
enemmän kuin kaksi ja niin myös väritunnukset vähenevät ja muuttuvat. Vuonna 2022 monet iltapäivälehdet uutisoivat linnanjuhlien vastaanottoon saapuneen Suomen Kansallisbaletin tanssijan Atte Kilpisen juhla-asusta. Kilpisellä oli päällään pinkki puku. Sama asu naisen päällä olisi ollut täysin hyväksytty, mutta Kilpisen sukupuolen takia asiaan ei suhtauduttu samalla tavalla. Otsikoissa kritisoitiin niin sanotusta etikettivirheestä sekä kutsuttiin asukokonaisuutta nimellä ”kohupuku”. Vaikka asuvalinta sai osakseen paljon sanomista, teki Kilpinen asuvalinnallaan tietä vapaammalle miestenpukeutumiselle. Itseasiassa nykypäivän trendit ovat alkaneet suosia vaaleanpunaisia ja pinkkejä vaatteita miestenpukeutumisessa. Alkuvuodesta 2023 Milanon muotiviikkojen aikaan, New York Timesissa julkaistiin artikkeli nimeltään *Men should wear more pink* (Cha 2023). On myös tutkittu, että miehet, jotka pukeutuvat pinkkiin tai vaaleanpunaiseen väriin antavat itsestään pehmeämmän ja helpommin lähestyttävämmän kuvan (Nemiz 2006, 34).

3 Pinkki väri kuvataiteessa, taiteellisen työn innoittajat

3.1 Raili Tang

Raili Tang (s.1950) on suomalainen taidemaalari. Tutustuin Raili Tangin teoksiin ja tapaan maalata noin kolme vuotta sitten. Olin silloin juuri aloittanut abstraktien maalausten tekemisen. Tangin abstraktit maalaukset puhuttelivat minua heti, ja innostuin hänen vahvasta maalausjäljestään ja upeasta värien käytöstään.

Tangin teos Pioneja (Kuva 5) herättää minussa intoa. Hänen maalausjälkensä on ekspressiivistä ja vahvaa. Vahvat värit ja murretut sävyt näkyvät aina hänen maalauksissaan. Pidän myös maalausten rosoisuudesta ja karheuden tunteesta, näkyvistä ja voimakkaista siveltimenvedoista. Pidän itse mielenkiintoisimpana Tangin maalausten kerroksellisuudesta, siitä miten alempien kerrosten värit tulevat esiin. Kerroksellisuus ja sen käyttö oli se, mikä minut sai kiinnostumaan Tangin maalauksista alun perin. Alun perin ajattelin, että teokseni olisivat monokromaattisia. Mutta taiteellisen työn edetessä ymmärsin, että minun pitää käyttää värejä monipuolisesti, silloin saisin haltuuni parhaimman ilmaisuvoimani.

Kuva 5. Raili Tang, Pioneja, 2022, öljy kankaalle, 160 cm x 150 cm (Tang 2022)

3.2 Katja Tukiainen

Katja Tukiainen (s.1969) on suomalainen taidemaalari, kuvataiteilija ja sarjakuvataiteilija. Hänen teoksensa ovat tunnettuja niiden vaaleanpunaisesta väriskaalasta ja villiintyneestä tyttöjoukkiosta. Tukiaisen teokset ovat kuin satumaailmasta, ja kaikki on söpöä ja tyttömäistä. Kuitenkin, kuten sarjakuvateoksissa, niin myös Tukiaisen maalauksissa on aina persoonallinen tarina. Tukiainen onnistuu luomaan maalauksiensa hahmot ja ympäristön omaan universumiinsa. Tukiaisen ruusuinen, onnellinen maailma ei toista kliseitä toistensa perään, vaan pyrkii korostamaan niitä ironisilla ja monitulkinnaisilla sivumerkityksillä. (Tukiainen.)

Tukiainen käsittelee taiteessaan vakavia aiheita, jotka kuitenkin saattavat ensi silmäyksellä piiloutua vaaleanpunaisen viattoman maailman sisään. Näin teokset antavat helposti lähestyttävämmän vaikutelman. Hänen taiteensa on sekoitus populaarikulttuuria, taidehistoriaa, lasten kulttuuria, politiikkaa ja propagandaa (Galerie Forsblom). Tukiainen on kotisivuillaan kuvannut suhdettaan pinkkiin väriin (2023):

When I was a young GIRL people asked when shall I stop painting with pink. Now I am an old GIRL.

Tämän asenteen takia kiinnostuin hänen töistään. Tukaiisen vahva maalausjälki, värien käyttö ja feminismi inspiroivat minua omassa taiteellisessa prosessissani. Myös Tukiainen käyttää maalauksissaan tekstin voimaa.

Tukiainen tuo uutta syvyyttä teoksiinsa yhdistämällä niihin tekstiä ja se kiinnosti minua erityisesti. Olin jo aikaisemmin kokeillut tekstin ja maalaamisen yhtälöä maalauksissani ja öljypastelli piirroksissani. Mietin myös taiteellisen työn aikana tekstin yhdistämistä kuvaan, mutta lopulta vain yhteen teokseen tuli myös tekstielementti. Ja toisin kuin Tukiainen maalauksissaan, teoksissani käyttämäni teksti on tehty niin että luetuksi sitä ei saa. Halusin itse luoda sen avulla mystisyyttä ja jakaa vähän omaa ajatustani katsojalle, kuitenkin jättäen sanat epäselviksi. Kirjoitukseni on maalauksellista, sillä kaunokirjaisimet sulautuvat toinen toisensa perään. Olen myös rakentanut tekstiä useaan eri kerrokseen, jolloin sanat menevät toistensa päälle.

Minulla oli mahdollisuus käydä Tukaiisen näyttelyssä Galleria Halmetojassa, Helsingissä marraskuussa 2022. Näyttely kantoi nimeä *Painted Paths*, ja siellä eri maalauksissa seikkaili taas villiintynyt tyttöryhmä. Maalaukset sijoituivat tunnettuun vaaleanpunaiseen maailmaansa, jossa tytöillä oli valta ja voima. Näyttelyssä esillä ollut Tukaiisen teos GIRLS body GIRLS choice (Kuva 6) on hyvä esimerkki kantaaottavasta työstä. Tukiainen oli luonnollinen valinta, kun lähdin etsimään inspiroivia taiteilijoita. Tukaiisen vaaleanpunaiset ja muut sävyt ovat kuin karkkikaupasta. Teoksissa kuvattu tyttöyden korostaminen ja sen omaksuminen innostivat minua korostamaan vaaleanpunaista myös omassa taiteellisessa työssäni.

Kuva 6. GIRLS body GIRLS choice, 2018, öljy ja alkydimaali kankaalle, 150 cm x 150 cm

3.3 Jussi Goman

Jussi Goman (s.1980) on suomalainen kuvataiteilija. Gomanin teokset ovat usein värikkäitä ja niihin sisältyy usein huumoria ja viittauksia taidehistoriaan (Goman). Goman luo teoksiinsa sähköisen ja spontaanin illuusion, rohkealla tilankäytöllä sekä intensiivisellä väripaletillaan (Galerie Forsblom). Gomanin maalaukset ovat inspiroineet minua jo kauan. Hänen tapansa maalata, leikkisä ote ja värien käyttö ovat innoittaneet minua myös omista teoksistani.

Vierailin Gomanin näyttelyssä "1.618." Galerie Forsblomissa viime syksynä. Teokset leikittelivät mittasuhteilla. Goman itse sanoo näyttelynsä esittelytekstissä, että teoksissa näkyvät ruudukot ja viivastot tuovat hänelle mieleen kouluaikeiden ruutuvihot, jotka hän piirteli täyteen sarjakuvia ja muita kuvia (Galerie Forsblom). Tämä näkyy hyvin hänen maalauksessaan Basic Things (Kuva 7). Kun lähdin suunnittelemaan omia teoksiani, halusin niiden saavan katsojan hyvälle mielelle. Halusin maalauksissani leikkiä väreillä ja niiden sommittelulla. Maalaukseni ovat yleensä maisemallisia, mutta halusin niihin hauskuutta, joten leikin sommittelulla ja tein osiin kohtiin maalauskaalle selkeämpiä muotoja. Pelasin myös värin peittävyydellä ja miten värillinen gessopohjute näkyy jokaisessa teoksessa.

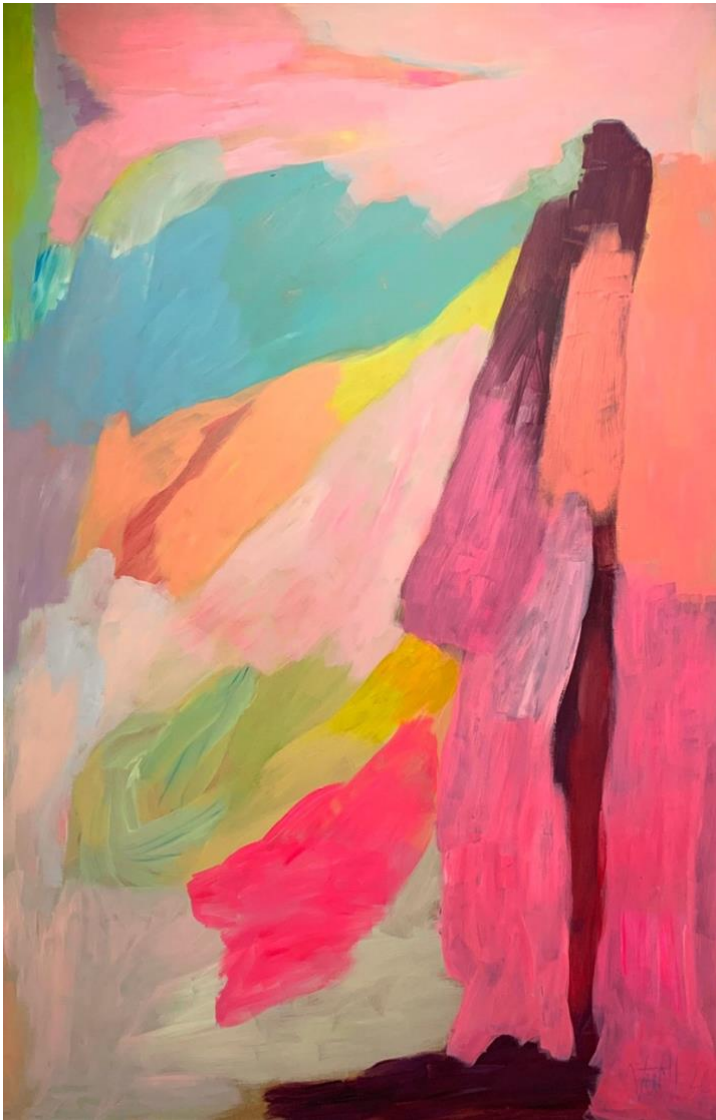

Kuva 7. Basic Things, 2022, akryyli kankaalle, 220 cm x 280 cm

4 Taiteellinen työskentely

4.1 Työskentelyn lähtökohdat

Olen jo pidemmän aikaa maalannut teoksia, jotka ovat herätelleet omia vanhoja muistoja. Vuoden 2022 syksyllä pidin oman ensimmäisen yksityisnäyttelyni, jonka nimi oli *Do you even remember who you once were?* Näyttelyni käsitteli hetkeen pysähtymisen tunnetta. Pysähtymistä omassa elämässä yhteiskunnan keskellä ja tajuamista, kuinka paljon on jo nyt saavuttanut. Näyttelyn nimen mukaisesti pitäisi muistaa aikaisempi versio itsestä ennen nykyisiä saavutuksia. Sisällytin näyttelyyni teoksia, joista vanhin oli maalattu vuonna 2019. Samana vuonna pääsin sisään nykyiseen oppilaitokseeni. Näyttelyssäni esillä ollut teos Vain taivas on rajana (Kuva 8) kuvaa pienen lapsen uskoa tulevaisuuteen. Teos antoi minulle inspiraatiota jatkaa aihetta ja teoksen visuaalista ilmettä tulevissa töissäni.

Kuva 8. Vain taivas on rajana, 2022, akryyli mdf-levylle, 81 cm x 122 cm

Pinkki väri merkitsee minulle paljon, sillä koen että tuon värin kautta pystyn ilmaisemaan omia ajatuksiani maalauksissani parhaalla mahdollisella tavalla. Kirkkaiden värien käyttö, liittyy myös vahvasti oman taiteellisen työskentelyni kehittymiseen opintojeni aikana. Opintojeni alussa pohdin paljon sitä, millaiselta oma taiteeni näyttää ja millaista se on. Olin tehnyt useita erilaisia töitä monilla eri tekniikoilla. Maalaukseni olivat esittäviä ja väripaletini koostui perusväreistä. Toisena vuotena tajusin, ettei minun tarvitse noudattaa perinteisen maalauksen kaavaa, vaan voin tehdä juuri sellaista taidetta, mitä itse haluan. Siitä lähtien oma taiteellinen työskentelyni on kehittynyt ja mennyt koko ajan eteenpäin. Teokseni ovat abstrakteja ja väripaletini koostuu kirkkaista sekä murretuista sävyistä. Huomasin, että melkein jokaisessa teoksessani on pinkkiä. Pinkki on vahva sekä tärkeä osa omia teoksiani. Koen, että ne eivät olisi kokonaisia ilman sitä.

4.2 Pinkin värin symboliikka teoksissasi

Tyttöys on ollut minulle aina tärkeä ominaisuus. Olen ollut jo lapsesta asti hyvin geneerinen tyttö. Rakastan mekkoja ja hameita ja vaaleanpunainen on lempiväriini. Lapsuuden kodissani huoneeni seinät oli maalattu vaaleanpunaisiksi ja ensimmäinen koulureppuni oli myös pinkki. Taiteessani, sen sijaan, vaaleanpunaisen värin käyttö ei ole ollut itsestäänselvyys. Olen kokenut, että pinkki väri ei kuulu taiteeseen. Ajattelin, että se ei ole hyvä väri taiteessa, koska se on niin tyttömainen ja siksi sitä ei voitaisi ottaa tosissaan tai että sen käyttö vähentäisi teoksen arvoa.

Opintojeni aikana kehityin maalarina niin, että aloin käyttämään teoksissani paljon värejä. Varsinkin kirkkaat ja lämpimät värit ovat olleet suosikkejani. Vaikka sanotaan, että taiteessa ei ole sääntöjä tai rajoja, vasta kun siirryin maalaamaan abstrakteja maalauksia, minusta alkoi tuntumaan siltä. Vähitellen aloin lisäämään myös kirkasta pinkkiä teoksiini. Aluksi tein sillä kuitenkin vain pieniä yksityiskohtia. Minulle isoin ristiriita pinkin kohdalla oli se, että mitä teoksistani ajateltaisiin tai voitaisiinko niitä ottaa vakavasti, niin sanottuna oikeana taiteena. Pinkki ei ole enää vain pieni yksityiskohta maalauksissani, se on nyt opinnäytetyöni pääväri.

Olen tehnyt huomiota, että tyttöyteen liitetään helposti turhuus ja pinnallisuus. Tyttöyttä ja siihen liitettyjä asioita saatetaan väheksyä yhteiskunnassa. Tällaisia asioita voisi olla esimerkiksi meikkaaminen tai suosituksen pop-tähden fanittaminen. Yhteiskunnassa normimme on mies, ja kaikki siitä erillään oleva, kuten tyttöys, on kuvainnollisesti normin alapuolella. Omat teokseni ovat abstrakteja ja väripaletini koostuu kirkkaista sekä murretuista sävyistä. Yleisin väri teoksissani on pinkki ja koen, että ne eivät olisi kokonaisia ilman sitä. Se, että käytän maalauksissani pinkkiä ja ilmaisen omaa käsitystäni tyttöydestä, on valinta, jonka aion tehdä jatkossakin.

4.3 Työn tekotapa

Vaikka olen kokeillut montaa tekniikkaa, on juuri maalaaminen tuntunut aina omalta. Koen olevani keskiverto piirtäjä, mutta visuaalinen ilmaisu on toteutunut aina parhaiten maalaamalla. Koen isot maalausohjat ja leveät siveltimet omakseni työskennellessäni. En pidä yksityiskohtaisesta maalaamisesta. Minulle on muodostunut oma maalausjälki. Siveltimen vedot ja niiden rytmi saavat näkyä viimeistellyissä maalauksissa. Myös ekspressiivisyys ja liike näkyvät tekemisessäni.

Minulla, kuten varmasti monella muullakin, on niin sanottu valkoisen paperin kammo. Sen takia olen aikaisemmin vältellyt puhdasta valkoista väriä papereissa sekä maalausten kankaissa. Ennen ratkaisin ongelman niin, että tein rusehtavaan puuvillakanvaasiin ainoastaan läpinäkyvän liimapohjusteen. Viime vuonna sain idean värillisestä gessopohjusteesta. Värillisen gessopohjusteen voi tehdä hiertämällä pigmenttijauhetta valkoiseen gessoseokseen. Toinen tapa, jota itse käytän, on sekoittaa haluttu väri akryyliväreistä ja valkoisesta gessoseoksesta. Tällä tekniikalla ei pysty toteuttamaan kaikkia värisävyjä, sillä akryylivärit eivät ole niin pigmenttisiä kuin pigmenttijauheet, mutta minulle se riittää. Tässä menetelmässä on kuitenkin haastavaa se, että akryyliväreistä sekoitettu värillinen gessopohjuste kuivuu aina astetta tummemmaksi, siitä sävystä, miltä se ensin näyttäisi.

Vaikka aikaisemmin valkoisen paperin kammo on yhdistetty kirjailijoihin, on sillä nykyään universaalimpi merkitys, joka ulottuu myös esimerkiksi maalaamiseen ja piirtämiseen. Käsitteellä on kuvattu tilaa, joka on joko väliaikainen tai pysyvä. Tila, jossa luovuus ja motivaatio vain katoavat, eikä henkilö saa mitään aikaiseksi. Minulla on ollut tällaisia blokkeja muutamia. En pystynyt enää maalaamaan abstrakteja maalauksia, ja mikään ei tuntunut enää hyvältä tai oikealta. Taiteellisen työskentelyni ohjaaja ehdotti minulle piirustushaastetta: hän kehotti minua tekemään piirustuksia lehtiöön joka päivä ainakin yhden tunnin ajan. Se, millä materiaalilla tekisin piirroksia ei ollut tärkeää, kunhan vain tein. Valitsin lopulta öljypastellit ja ruutupaperilehtiön. Materiaalivalintani oli siksi hauska, koska öljypastelleista tuli lähinnä mieleen väriliidut, joilla varmasti jokainen on piirtänyt alakoulun kuvataidetunneilla (Kuva 9). Edullinen paperivalintani tuki myös sitä ajatusta, että piirtämistä ei kannattanut ottaa niin vakavasti. Se auttoi: tein piirroksia joka päivä, ja kynnykseni heittäytyä ja pelko epäonnistumisesta katosivat täysin projektin aikana.

Kuva 9. Öljypastellit

Syksyllä 2022, jolloin minun piti aloittaa opinnäytetyöni teko, minulle tuli toinen blokki. Toimin kuten viimeksi ja yritin tehdä luonnoksia, mutta se ei tuntunut auttavan. Minulla oli vielä syksyn alussa taiteellisen työskentelyn kurssi ja puhuin tästä ohjaajalleni. Hän ehdotti, että jos alkaisin tekemään piirroksia isommassa koossa. Minulle on luonnollista maalata isoja maalauksia, joten kun paperin koko kasvoi, tilanne alkoi helpottua. Aloitin tekemään piirroksia öljypastelleilla luonnoskirjaani, jonka yksi sivu on noin A3-paperin kokoinen. Taiteellisen työskentelyn aikana huomasin tekeväni itse itselleni rajoja piirtäessäni. Sen takia aloin täyttämään paperin koko pinta-alaa, enkä jättänyt enää reunoja tyhjiksi. Ilmaisuni kehittyi, ja uskalsin tehdä enemmän kokeiluja (Kuva 10). Kokeilin sekoittaa värejä päällekkäin ja levittää niitä. Ostin enemmän liituja ja öljypastelli settejä, joissa väriskaala oli laajempi. Kokeilin myös vesiliukoisia öljypastelleja. Hain töissäni samanlaista vapaata ilmaisua, kuin minulla on maalatessani. Yritin ottaa kaiken irti paperin isosta koosta.

Kuva 10. Piirros luonnoskirjasta.

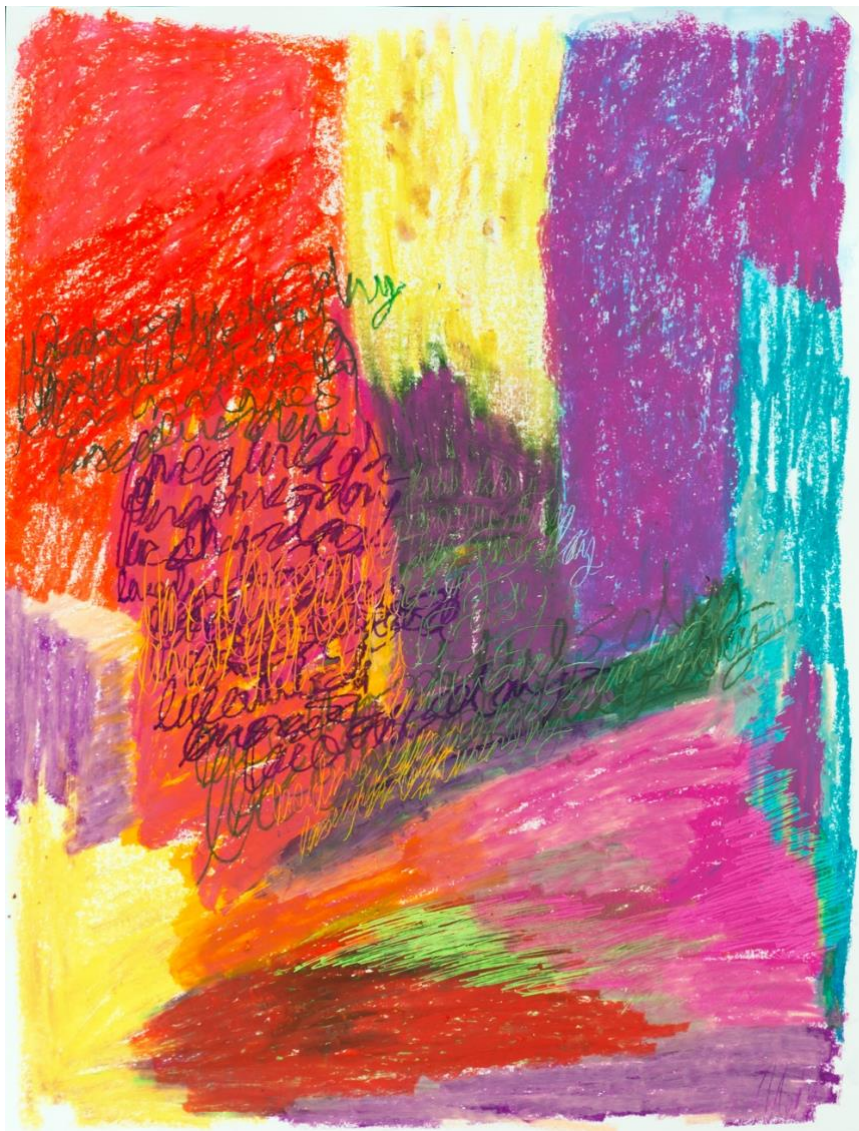
4.3.1 Miksi juuri akryylivärit

Vaikka olen tehnyt teoksia käyttäen öljyvärejä, ovat akryylivärit tuntuneet aina luontaisemmalta ja eniten työskentelyyni sopivalta. Niiden nopea kuivumisaika mahdollistaa uuden kerroksen maalaamisen saman tunnin sisällä eli maalausta pystyy muuttamaan nopeallakin aikavälillä. Sävyjä on helppo sekoittaa keskenään ja niiden koostumus on kevyt. Käytän teoksissani paljon eri värisävyjä ja yleensä ne ovat myös murrettuja. Väriä voidaan myös ohentaa vedellä ja tarvittaessa voidaan käyttää myös maalausmeediumia.

Alueesta, joka on maalattu akryylivärillä, tulee kuivuessaan mattapintainen ja siinä ei ole samanlaista rikasta sävyllisyyttä kuin öljyvärin kuivuessa (Street 2020, 15). Sen takia akryylivärien kanssa työskennellessä voidaan käyttää maalausmeediumia. Isoin syy miksi valitsin akryylivärit oman aikaisemmin hankitun kokemuksen lisäksi, oli niiden nopea kuivumisaika, joka mahdollisti minulle intensiivisen työskentely tahdin tehdessäni maalauksia. Öljyvärit ovat öljypohjaisia, joten ne kuivuvat hitaammin.

4.3.2 Ilmaisun siirtäminen maalaukseen

Opinnäytetyöprosessini alkoi ensin piirroksista luonnoskirjaan. Taiteellinen työskentely kehittyi lopulta niin, että kokeilin siirtää piirtämisen Canson merkkiselle A1-kokoiselle paperille. Se ei kuitenkaan toiminut, koska liidut olivat liian pieniä suhteessa paperin kokoon. Vaihdoin paperin pienempään Canson paperiin, joka oli kooltaan 50 cm leveä ja 65 cm korkea. Siinä väline ja tämä paperi toimivat paremmin yhdessä. Uusia piirustuksia työstäessäni aloin kokeilemaan raaputusjäljellä tekstin kirjoittamista teokseen. Tekniikka toimi hyvin, koska se paljasti värejä kerroksien välistä (Kuva 11). Jatkoin samaan aikaan piirrosten tekemistä myös luonnoskirjaan, missä kokeilin myös tätä samaa tekniikkaa. Raaputustekniikka ja sen lopputulos oli minusta erityisen kiinnostavaa siksi, koska käytin laajaa väriskaalaa teoksissani. Saatoin välillä tehdä samaan kohtaan jopa viisi värikerrosta, joten tekijänäkin minulle oli välillä yllätys, miltä lopputulos näyttäisi.

Kuva 11. Paperille tehty piirustus, jossa on käytetty raaputustekniikkaa

Seuraavaksi suurin haaste oli saada siirrettyä samanlainen ilmaisun vapaus akryylimaalauksiini. Öljypastellit liukuivat paperilla sulavasti, mutta akryylimaalien kanssa sulavan liikkeen saavuttaminen oli eri asia. Myös suhdanteet muuttuivat. Pienempi kokoinen paperi ja öljypastelli liidut olivat toimineet aikaisemmin hyvin yhteen. Nyt vastassa oli pienimmillään 86 cm leveä ja 119 cm korkea maalauspohja. Lopulta ratkaisin haasteet niin, että kävin ostamassa isoja, eri kokoisia pensseleitä rautakaupasta. Näin väline ja materiaali olivat samassa suhteessa.

4.4 Työskentelyprosessi

Aloitin työskentelyn sekoittamalla eri sävyisiä pinkkejä ja vaaleanpunaisia värejä. Lopulta valitsin niistä seitsemän sävyä, ja tein yhden vihreän sävyn kontrastiksi. Sekoitin jokaisesta sävystä ja gessopohjusteesta värillisen gessoseoksen. Olin aikaisemmin tehnyt kangaspohjat maalauksilleni, ja tein sitten yli jääneestä kankaasta kaksi pienempää maalauspohjaa testattavia gessopohjusteita varten. Maalasin testineliöt (Kuva 12) ja valitsin mielestäni parhaat neljä sävyä. Tein kangaspohjat itse koululla ja niiden päälle tuli ensin esiliimaus ja sitten pohjustin pohjat värillisellä gessolla.

Kuva 12. Värilliset gessopohjuste kokeilut kangaspohjille

Taiteellisen työskentelyn aikana olin tehnyt vain vähän merkintöjä värien sekoituksen yhteydessä, joten yksi haasteista oli täsmälleen samanlaisen värin saavuttaminen. Haastetta aiheutui myös, koska kuivunut väri on aina hieman tummempi miltä se näyttää maalauspaletilla. Työskennellessäni jouduin siis arvioimaan vähän kirkkaita värejä sekoittaessani. Kuvassa 13 olen havainnollistanut tätä asiaa. Kuvassa näkyy maalauspohjan sivu, jonka olen siinä vaiheessa pohjustanut ensimmäisen kerran pinkillä värillä. Kuivunut sävy on mielestäni hieman tummempi, kuin vasemmalla oleva tuore maalisekoitus.

Kuva 13. Värillinen pohjusteseos

Työskentelyni ensimmäiseen vaiheeseen eli pohjusteiden kokeiluun ja itse pohjustamiseen meni viikko. Minulla oli neljä maalauspohjaa, joista kolme olivat kooltaan 86 cm leveitä ja 119 cm korkeita ja yksi isompi maalauspohja, joka oli 120 cm leveä ja 160 cm korkea. Toteutin pohjustamistyön koululla ilta-aikaisin, sillä pohjat veivät niin paljon tilaa ollessaan pöydillä (Kuva 14).

Kuva 14. Maalauspohjien pohjustamista koululla.

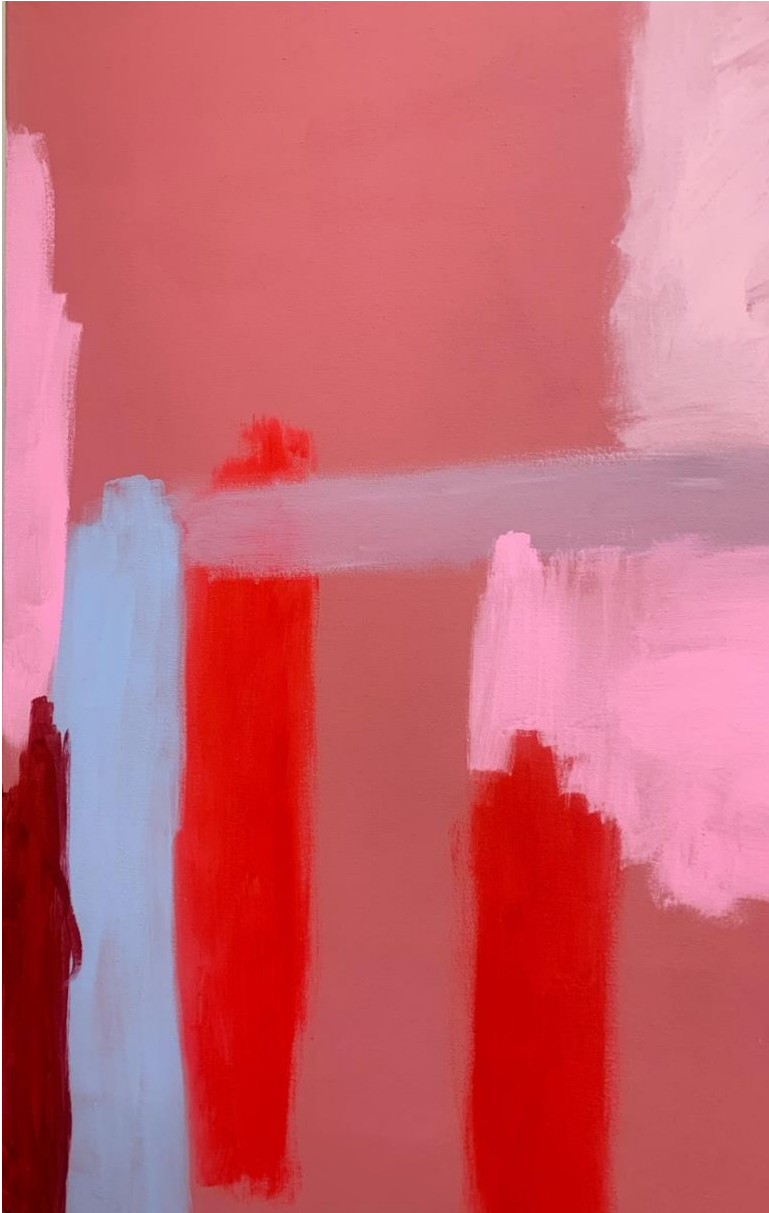
Seuraava vaihe taiteellisessa työskentelyssä oli aloittaa maalaaminen. Minulle oli tässä vaiheessa hyvin selkeää, mitä aioin tehdä. Kiinnitin aikaisemmin piirtämiäni teoksia työpisteeni seinille, muistuttamaan ilmaisusta, mitä halusin tavoitella. Huomasin myös, että vaikka maalauspohjat olivat suuria, oli minun helpompi aloittaa maalaaminen, kun pohjuste oli värillinen.

Maalaaminen tuntui hyvältä alusta saakka. Tein maalauksia työpisteelläni niin, että maalaustelineet olivat vierekkäin. Näin pystyin hyvin vaihtelevaan teosten välillä, kun tuntui että jokin kohta oli vaikea. Huomasin toistavani horisontaalisia ja vertikaaleja muotoja. Pyrin pelaamaan sommittelulla ja värien suhteilla, kun mietin teosten painopisteitä. Työskentelyn aikana pohdin, kuinka täynnä ja samaan aikaan tyhjä maalaus voi olla sekä sitä, miten värien sommittelu vaikuttaa niiden perspektiiviin (Kuva 15). Kuvassa 15 näkyy suurin maalaus keskeneräisenä. Maalauksen muodot ja alueet loivat maisemallisen kuvan, jota olin tavoitellut.

Kuva 15. Tyttöjen maailma -maalaus keskeneräisenä

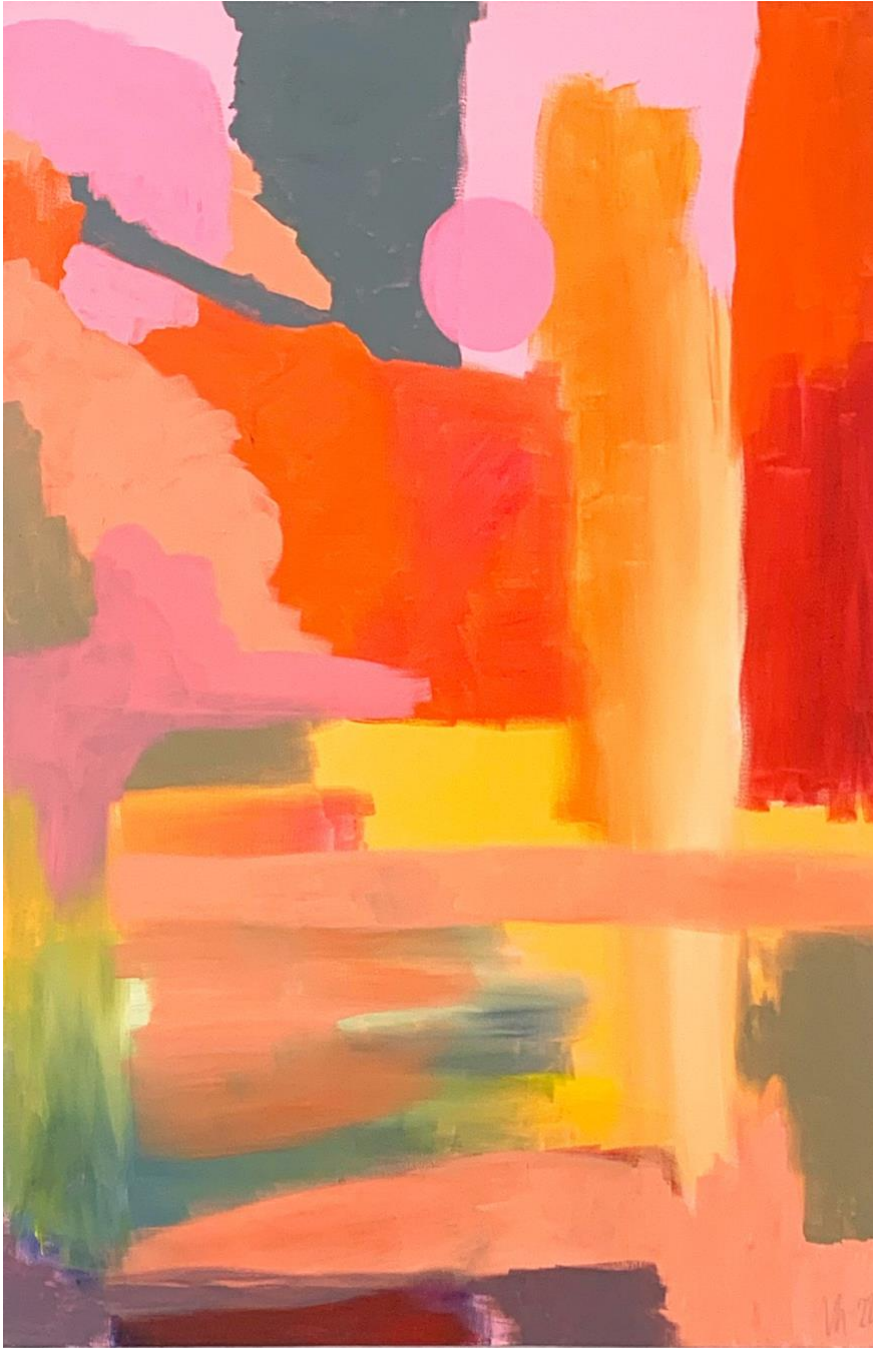
Vaikka maalauksien päävärinä olivat pinkin ja vaaleanpunaiset sävyt, halusin myös yhteen teoksista vaaleansinistä (Kuva 16). Se toi teokseen kylmyyttä. Hain teoksen yläosaan hattaraista tekstuuria. Ohensin maalia maalausmediumilla ja vedellä, jotta sain siitä kevyemmän. Maalattuani pystysuorat muodot maalauksen alaosaan, tajusin kuinka tärkeä teoksen yläosa tulisi olemaani. Maalauksessa oli nyt jännittynyt tunnelma.

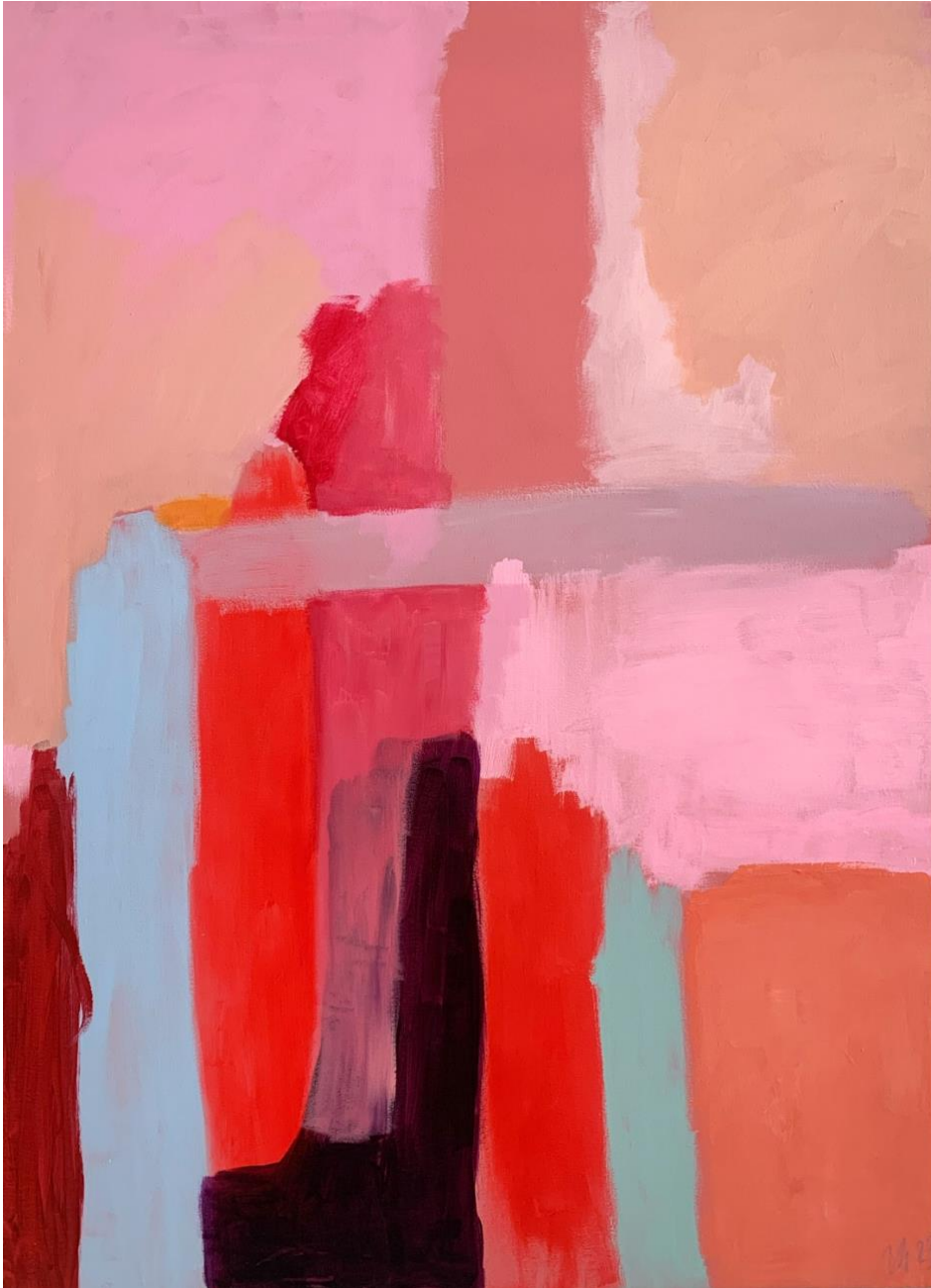
Kuva 16. Vaaleanpunaisten lasien takaa -maalauksessa keskeneräisenä

Halusin valintani värillisestä pohjusteesta näkyvän valmiissa maalauksessa. Suunnittelin alusta alkaen, että tulen jättämään osan maalauspohjasta niin sanotusti paljaaksi. Jokaisessa maalauksessa on erilainen pinkin sävy pohjavärinä. Pinkki pohjaväri painottaa enemmän pinkkiä maailmaa ja sen merkitystä teoksissa. Epätavallinen valinta jättää pohjaväri näkyville haastoi käsitystä työn valmiudesta, sillä yleensä sitä ei jätetä näkyviin.

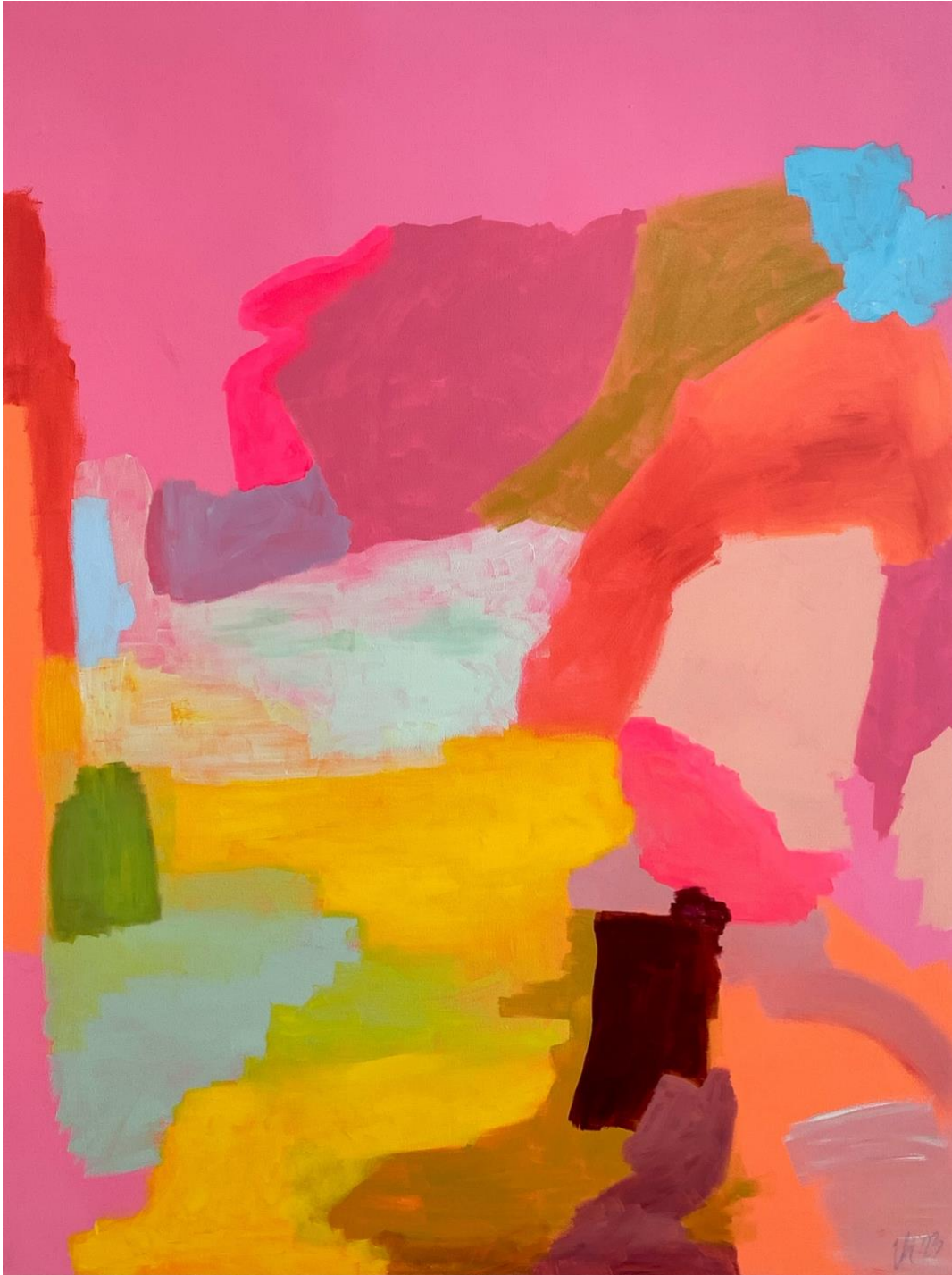
Taiteellisen työskentelyn keskellä pohdin paljon sitä, milloin teos olisi valmis. Asetin maalauksia myös riviin tutkiakseni teoskokonaisuutta. Tiesin maalauksen olevan valmis, kun minusta tuntuu sitä katsoessa, että asiat olivat paikoillaan. Tuota tunnetta on vaikea selittää, koska valmiille teokselle ei ole oikeastaan mitään kriteerejä. Valmiit teokset näkyvät kuvissa 17—20.

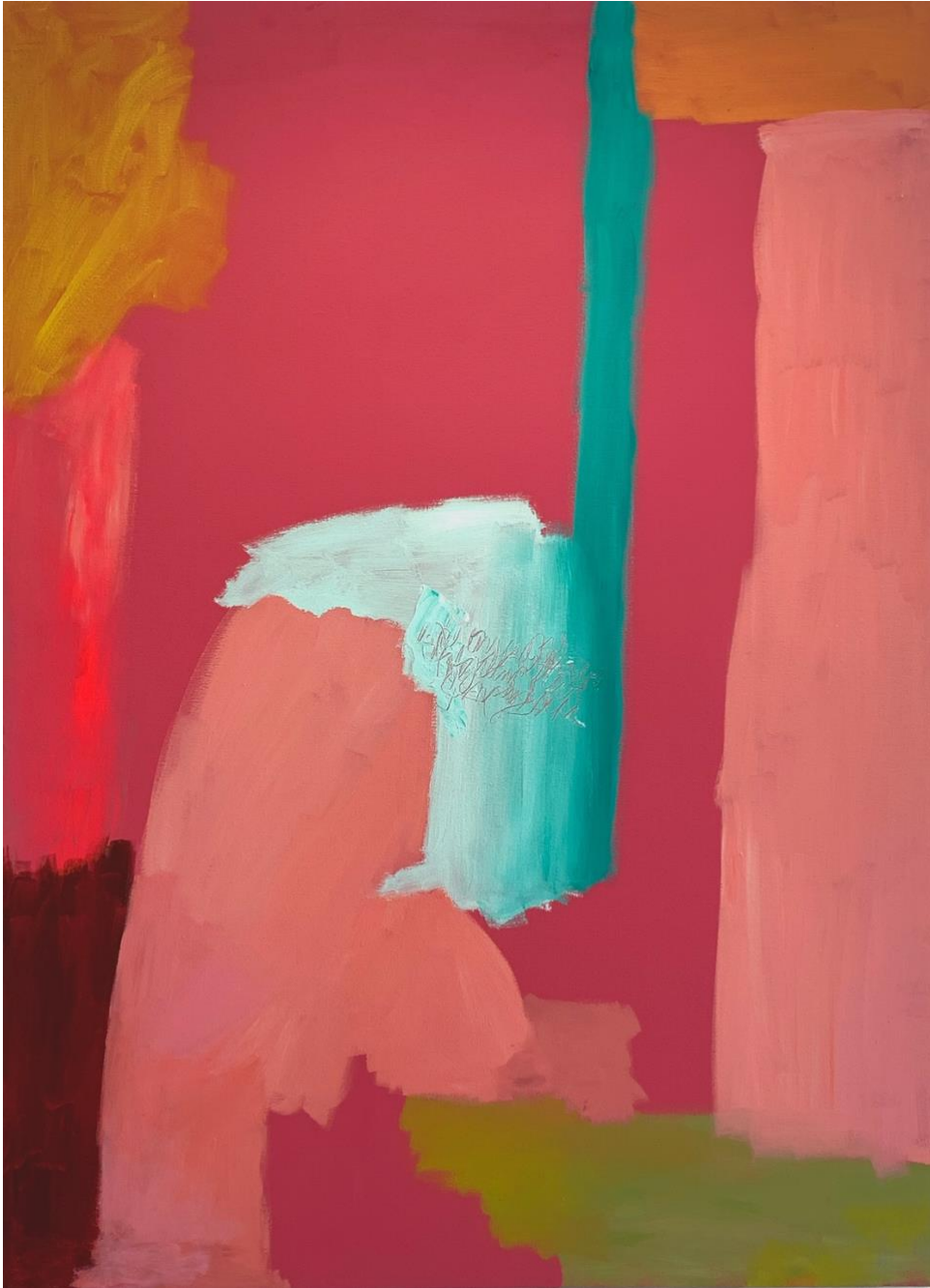
Kuva 17. Paahde, 2022, akryyli kankaalle, 86 cm x 119 cm

Kuva 18. Vaaleanpunaisten lasien läpi, 2023, akryyli kankaalle, 86 cm x 119 cm

Kuva 19. Tyttöjen maailma, 2023, akryyli kankaalle, 120 cm x 160 cm

Kuva 20. Mitä vielä saisi olla?, 2023, akryyli kankaalle, 86 cm x 119cm

4.5 Ripustus Imatran taidemuseolla

Paahde sekä Tyttöjen maailma olivat maalauksista vahvimmat, joten päätin sijoittaa ne eri seinille. Maalauksen Paahde sijoitin omalle erilliselle seinälleen, koska siinä oli niin intensiiviset värit, että se tarvitsi tilaa ympärilleen (Kuva 21). Paahde tuli myös paremmin esille, kun se oli muista teoksista erillään. Kolme muuta maalausta sijoitin toiselle, leveämmälle seinälle (Kuva 22). Keskimmäiseksi maalaukseksi ripustin Tyttöjen maailma-teoksen. Teoksen vasemmalle puolelle sijoitin Vaaleanpunaisten lasien läpi-maalauksen,

ja oikealle puolelle maalauksen Mitä vielä saisi olla?. Jätin Mitä vielä saisi olla? - ja Tyttöjen maailma-maalauksen välille selkeästi isomman välin. Pieni tauko teosten välissä ryhmitti kokonaisuutta.

Kuva 21. Maalaus Paahde

Kuva 22. Maalaukset leveämmällä seinällä: Vaaleanpunaisten lasien läpi, Tyttöjen maailma, Mitä vielä saisi olla?

Luonnoskirjan olin suunnitellut niin, että se olisi jalustan päällä erillään seinästä. Oli tärkeää myös, että väli seinästä oli tarpeeksi iso, jotta jalustan ympärillä pystyi kävelemään ja katsomaan luonnoskirjaa eri suunnista (Kuva 23). Jalustan paikka valikoitui lopulta pidemmän seinän eteen, siihen kohtaan missä maalausten välissä oli enemmän tyhjää. Luonnoskirjan viereen jalustalle laitoin valkoiset puuvillakäsineet. Se oli merkki kävijöille, että luonnoskirjaa sai selata. Laitoin luonnoskirjan sivuille kahteen kohtaan paperiklipsit, joilla suljin piiloon tyhjiä sivuja.

Kuva 23. Luonnoskirja esillä näyttelyssä

5 Yhteenveto ja pohdinta

Opinnäytetyössä käsiteltiin suhdetta pinkkiin ja vaaleanpunaiseen väriin omien kokemuksien, taiteellisen työskentelyn ja yhteiskunnan kautta. Värihistoriaa tutkimalla vaaleanpunaiseen väriin saatiin uusia sukupuolisidonnaisia merkityksiä. Vaaleanpunaisen värin latautuneisuutta käsiteltiin yhteiskunnan ilmiöiden ja liikkeiden avulla. Vaaleanpunaisen yleinen liittäminen tyttöyteen ja siten turhuuteen, sai minut pohtimaan opinnäytetyössäni omaa suhdettani tyttöydestä ja pinkistä väristä omien kokemuksieni kautta sekä taiteellisessa työskentelyssäni. Pohdinnoista syntyi abstrakteja öljypastelli-piirroksia luonnoskirjaan sekä neljä abstraktia akryyli maalausta: Paahde, Vaaleanpunaisten lasien läpi, Tyttöjen maailma ja Mitä vielä saisi olla?.

Piirroksissani etsin ilmaisua ja teoksen rajoja ja rajallisuutta. Loin maalauksiini pinkin ja vaaleanpunaisen värimaailman perustuen omiin ajatuksiini ja pohdintoihini. Abstraktit teokset jättävät mahdollisuuden monitulkinnallisuudelle. Pinkki ja vaaleanpunainen väri herättävät jokaisessa erilaisia ajatuksia ja muistoja liittyen itse väriin, aiheeseen ja teosten nimiin.

Tulevaisuudessa aion jatkaa pinkin värin käyttämistä teoksissani. Värihistorian rajausta voisi laajentaa ja maalaukset voisivat käsitellä pinkkiä ja vaaleanpunaista väriä syvemmin. Opinnäytetyön aikana pääsin syventymään vaaleanpunaisen värin historiaan tarkemmin ja asiaa oli niin paljon, että jouduin rajaamaan aiheita pois kirjallisesta osuudesta. Runsas pinkin ja vaaleanpunaisen värin käyttö maalauksissani sai minut haastamaan itseäni ja kehittymään ja kasvamaan taiteilijana.

Lähteet

Botticelli, S. 1480. The Virgin and Child (The Madonna of the Book). Viitattu 7.3.2023. Saatavissa <https://artsandculture.google.com/asset/the-virgin-and-child-the-madonna-of-the-book/cgHULpr5dnz9JA?hl=en>

Estrid. Mitä "Pink Tax" eli pinkki vero tarkoittaa ja miten Estrid työskentelee sitä vastaan?. Viitattu 23.3.2023. Saatavissa <https://help.estrid.com/hc/fi/articles/360060657832-Mit%C3%A4-Pink-Tax-eli-pinkki-vero-tarkoittaa-ja-miten-Estrid-ty%C3%B6skentelee-sit%C3%A4-vastaan->

Finlay, V. 2002. Värimatka. Keuruu: Otavan kirjapaino Oy.

Forsström, R. 2022. Väärä väri vei hengen. Helsingin Sanomat. Viitattu 24.3.2023. Saatavissa <https://www.hs.fi/tiede/art-2000009053070.html>

Fragonard, J. 1767. The Swing. Viitattu 8.1.2023. Saatavissa <https://smarthistory.org/jean-honore-fragonard-the-swing/>

Galerie Forsblom. Jussi Goman. Viitattu 21.3.2023. Saatavissa <https://www.galerieforsblom.com/artists/jussi-goman>

Galerie Forsblom. Katja Tukiainen. Viitattu 5.3.2023. Saatavissa <https://www.galerieforsblom.com/artists/katja-tukiainen>

Goman, J. Gomanin kotisivut. Viitattu 21.3.2023. Saatavissa <http://www.jussigoman.com/artist#resumepage>

Goman, J. 2022. 1.618. Näyttelytiedote.

Guerrilla Girls. 1989. Do Women Have to Be Naked to Get into the Met. Museum? Viitattu 16.1.2023. Saatavissa <https://www.guerrillagirls.com/naked-through-the-ages>

Jacques-Lois, D. 1784. Oath of the Horatii. Viitattu 9.1.2023. Saatavissa <https://www.khanacademy.org/humanities/ap-art-history/start-here-apah/intro-art-history-apah/a/introduction-to-art-historical-analysis>

Jyväskylän Yliopisto Koppa. Rokokoo. Viitattu 8.1.2023. Saatavissa <https://koppa.jyu.fi/avoimet/taiku/taidehistorian-aikajana/valistuksen-aika/rokokoo>

Lahtinen, K. 2023. Tamponiveroon on puututtava – Kuukautistuotteet ovat välttämättömiä hygieniatuotteita, eivät luksusta, sanoo seksuaalikasvattaja. Apu. Viitattu 26.3.2023. Saatavissa <https://www.apu.fi/artikkelit/tamponien-vero-on-ongelma-kuukautiskoyhyystotta-suomessa>

Nemiz, B. 2006, Pink : the exposed color in contemporary art and culture. Ostfildern. New York : Hatje Cantz.

Plan International Suomi. 2018. Plan International Suomen uusi tutkimus lapsille ostettavista lahjoista: tytöille satukirjoja, pojille faktapohjaista luettavaa. Viitattu 29.3.2023. Saatavissa <https://plan.fi/artikkelit/plan-international-suomen-uusi-tutkimus-lapsille-ostettavista-lahjoista-tytoille-satukirjoja-pojille-faktapohjaista-luettavaa/>

Schawelka, K. 2006, Pink : the exposed color in contemporary art and culture. Ostfildern. New York : Hatje Cantz.

Sirén, I. 2019. Suomenkin pitäisi lopettaa ”tamponivero”, esittävät EU-parlamentti ja järjestöt – katso laskurista, paljonko säästäisit kuukautis-menoissa. Helsingin Sanomat. Viitattu 26.3.2023. Saatavissa <https://www.hs.fi/talous/art-2000006179892.html>

Snoeck, J. 2020. European ambitions for Monoprix. Retail Detail. Viitattu 8.1.2023. Saatavissa <https://www.retaildetail.eu/news/food/european-ambitions-monoprix/>

St Clair, K. 2016. The Secret Lives of Colour. 2. painos. London: John Murray.

Street, B. 2020. 200 words to help you talk about art. London, Great Britain: The Orion Publishing Group Ltd.

Syöpäsäätiön Roosa- nauha. Tietoa Roosa nauha- keräyksestä. Viitattu 23.3.2023. Saatavissa <https://roosanauha.syopasaatio.fi/tietoa-roosa-nauha-kerayksesta/>

Tang, R. 2022. Pioneja. Viitattu 6.3.2020. Saatavissa <https://www.galerieforsblom.com/artists/raili-tang?view=slider#2>

Tate. Guerrilla Girls. Viitattu 23.3.2023. Saatavissa <https://www.tate.org.uk/art/artists/guerrilla-girls-6858>

The Met. About the Museum. Viitattu 8.1.2023. Saatavissa <https://www.metmuseum.org/about-the-met>

Tukiainen, K. Tukiaisen kotisivut. Viitattu 7.3.2023. Saatavissa <http://www.katjat.net/>

Tukiainen, K. Kuvataiteilijamatrikkeli. Viitattu 5.3.2023. Saatavissa <https://kuvataiteilijamatrikkeli.fi/taiteilija/katja-tukiainen#bio>